

ТРИНАДЦЯТЬ У ЖИТТІ МОЄМУ

Тринадцять, наче знак в житті моєму,
З тобою разом це число з'явилось,
І став з тих пір читати я поему,
Яка мені до того і не снилась.

Цього числа удвох ми об'єднались
При свідках, а батьки благословили,
В тринадцять і обручками мінялись,
Так назавжди тоді сім'ю створили.

Через тринадцять місяців Оксана
З'явилась, щоб міцніше пов'язати,
Дитя було нам дороге й бажане,
Бо стали ми тоді вже батько й мати.

Було всього за ці десятиліття:
І труднощі, і радощі і скрути,
І пам'ятні роки й важкі поліття,
І вибирали бути чи не бути.

Тепер, через роки, дивлюсь в минуле
І не жалкую навіть анітрохи,
Бо мрії майже всі уже відбулись,
Ми вийшли чисті крізь чортополохи.

Назавжди вдячний я тобі, дружино,

За те, що прожили і за майбутнє,
Бо виростили і дочку і сина,
Нас гріє все минуле й незабутнє.

Ще довгих спільних років загадати
Я хочу при здоров'ї та у мирі,
Також, щоб із тобою звікувати,
Онукам приклади лишивши щирі.

Без нас тринадцять значення не має,
Бо ми число наповнюємо змістом,
Завжди дійдем до того що шукаєм:
До щастя, правди, до добра й до істин.

Дата написання вірша: 2021-01-08